

„nincs ott semmi keresnivalója”

(Adalék a posztmodern és az avantgárd irodalom történetéhez)

FEUILLETON - LX. évfolyam, 41. szám, 2016. október 14.

Talán a legjelentősebb szerzőjét veszítette el akkor, 1985-ben, Kalocsán a *Magyar Műhely*. Egy szerzőt, aki tanácsokat tudott volna adni, hogy hogyan tovább, ha gond van, aki a folyóirat irányát, arculatát befolyásolhatta volna. Meggyőződésem, hogy nem volt szükségszerű az, hogy a modernitás, a progresszió szerzői között ott, a nyolcvanas években repedés keletkezzen, hogy az avantgárd szerzők elismerése, kanonizációja megrekedjen. Annak, hogy a *Magyar Műhely* szerkesztőségi cikkben megsértette Esterházyt, az igazi vesztese a *Magyar Műhely* lett - és áttételesen talán az a progresszió, amelyik a hetvenes évek végén, a nyolcvanas évek legelején olyan dinamikusan bontakozott ki a magyar irodalomban, köszönhetően az akkori *Magyar Műhelynek* is.